

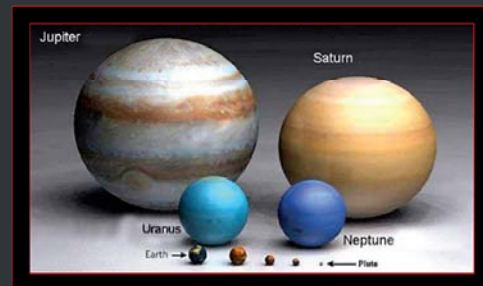
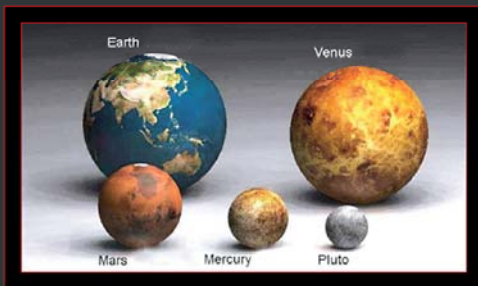
THE EFFECTS OF FENG SHUI IN EACH PERIOD OF TIME

ดวงจัญกับกาลเวลา (ตอนที่ 1)

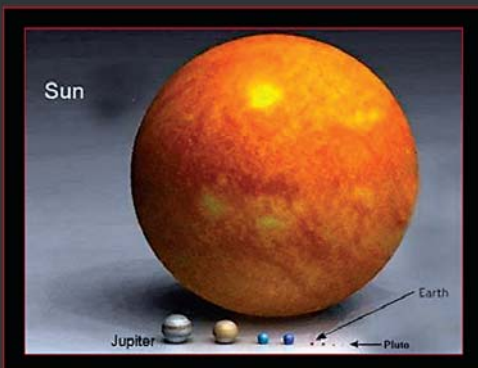
พลังงานทางดวงจัญนั้นมีการเปลี่ยนแปลงตามช่วงเวลาอยู่เสมอจึงทำให้สถานที่ต่างๆ ไม่สามารถรับแต่พลังงานที่ได้อยู่ตลอดเวลา ลองนึกดูว่าวิชาดวงจัญนั้นเป็นวิชาที่ถูกค้นพบมานานกว่า 5,000 ปี จนถูกแตกแขนงเป็นหลายวิชามากมาย ซึ่งวิชาเหล่านี้ได้นำมาประยุกต์ใช้กับการออกแบบราชวงศ์ของจีนรวมถึงสุสานของฮ่องเต้อีกด้วย แต่ก็ไม่มีราชวงศ์ใดเจริญรุ่งเรืองกาลนานชั่วมีรันคริได้เลย

พลังงานทางดวงจัญสามารถแบ่งยุคสมัยเป็นช่วงเวลาประมาณ 10-30 ปี ขึ้นอยู่กับหลักวิชาของดวงจัญ ส่วนรอบพลังงานย่อยก็ยังมีพลังประจำปี ประจำเดือน ประจำวัน ประจำยาม ที่คำนวณจากการโคจรของดวงดาวที่แน่นอน เรียกได้ว่าไม่แตกต่างจากวิชาการดูดวงจีนที่อาศัยการคำนวณพลังงานธาตุจากปี เดือน วัน ยาม ที่มาจากการโคจรของโลกหมุนรอบตัวเองและหมุนรอบดวงอาทิตย์ ดังนั้นการดูดวงจัญก็สามารถนำมาทำนายเหตุการณ์ต่างๆ ได้เหมือนกัน เช่น บ้านที่หันหน้าสู่ทิศต่างๆ จะมีผลดีร้ายในเหตุการณ์แต่ละปีหรือเดือนอย่างไร หากห้องนอนหรือเตียงนอนในแต่ละทิศในแต่ละปีแต่ละเดือนจะมีผลอย่างไร เป็นต้น ดังนั้นเมื่อคำนวณพลังของแต่ละทิศได้แล้วเมื่อพลังงานที่โคจรไปอยู่ตรงไหนก็ประยุกต์ใช้งานบริเวณนั้นให้เกิดประโยชน์สูงสุด และหลีกเลี่ยงพลังจากทิศที่ร้ายให้มากที่สุดด้วยเช่นกัน

พลังงานทางดวงจัญที่มีรอบพลังงานใหญ่ที่สุดคือพลังประจำปี ซึ่งพลังประจำปีนั้นมีระยะเวลายาวนานที่สุด ยกตัวอย่างพลังประจำปีของวิชาเฮ้งกงปวยเฮหรือเรียกกันว่าดาวเห็นที่เป็นวิชาที่แพร่หลายและนิยมใช้กันมากที่สุดวิชาหนึ่ง พลังงานประจำปีนั้นคำนวณจากแรงดึงดูดของดวงดาวที่มีมวลใหญ่สุดของระบบสุริยะจักรวาลนั่นคือ ดาวพฤหัสบดีที่มีมวลใหญ่กว่าโลกประมาณ 318 เท่า ส่วนดาวเสาร์มีขนาดใหญ่เป็นอันดับสองรองจากดาวพฤหัสบดีและมีมวลมากกว่าโลกประมาณ 100 เท่า โดยของหรือวัตถุที่มีมวลมากย่อมมีแรงดึงดูดมากตามมา และทุกๆ 20 ปีโดยประมาณ ดาวพฤหัสบดีและดาวเสาร์จะเรียงตัวอยู่ในองศาเดียวกันในการโคจรรอบดวงอาทิตย์ ทำให้เกิดแรงดึงดูดของดาวพฤหัสบดีและดาวเสาร์ รวมถึงดวงอาทิตย์ในแบบเดียวกันนั้นประมาณทุกๆ 20 ปี จึงเรียกการโคจรที่เรียงกันของดาวดังกล่าวในช่วงประมาณ 20 ปีนี้ว่า 1 ยุคย่อย

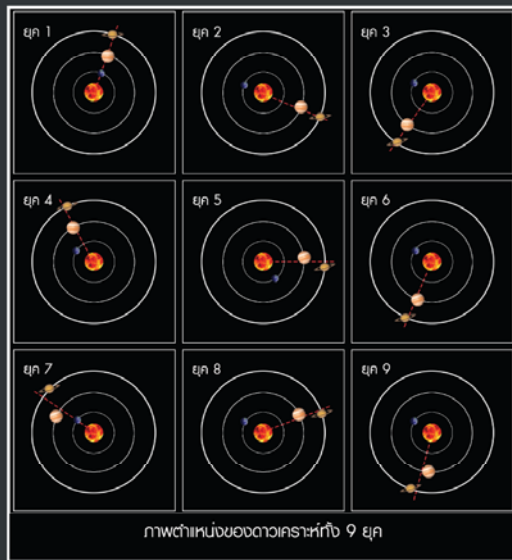

ภาพขนาดดาวเคราะห์ต่างๆ โดยดาวพฤหัสบดี นั้นมีขนาดใหญ่ที่สุดและดาวเสาร์ใหญ่รองลงมา ภาพจาก www.kiroastro.com

ภาพขนาดของดาวต่างๆ เทียบกับดวงอาทิตย์
ภาพจาก www.kiroastro.com

นอกจากนั้นเมื่อครบ 60 ปีโดยประมาณ ดาวพฤหัสบดีและดาวเสาร์จะเรียงตัวแนวเดียวกันและอยู่ในองศาเดียวกับเมื่อประมาณ 60 ปีก่อน จึงทำให้มีแรงดึงดูดระหว่างดวงอาทิตย์ ดาวพฤหัสบดี ดาวเสาร์กลับมาเหมือนเดิมหรือใกล้เคียงกันที่สุดอีกครั้ง ซึ่งการโคจรดังกล่าวนี้เรียกว่า 1 ยุคใหญ่ที่มีระยะเวลา 60 ปี หรือมี 3 ยุคย่อยที่มีระยะเวลายุคย่อยละ 20 ปีนั่นเอง โดยแรงดึงดูดก็กลับมาเหมือนเดิมทุกๆ 60 ปีโดยประมาณนั้น ทำให้ชาวจีนถือว่าทุก 60 ปีจัดเป็นวันที่คล้ายวันเกิดที่สุดวันหนึ่ง และมีประเพณีการฉลองวันเกิดหรือทำกิจกรรมคล้ายวันเกิดเมื่ออายุครบ 60 ปีที่เรียกว่าเซซัดนั่นเอง

ภาพตำแหน่งของดาวเคราะห์ทั้ง 9 ยุค

ภาพแสดงตำแหน่งดาวพฤหัสบดี ดาวเสาร์ และดวงอาทิตย์ ที่ขนานกันในแต่ละยุค

แต่ฮวงจุ้ยนั้นจะแบ่งยุคทั้งหมดเป็น 9 ยุค หรือแบ่งเป็น 9 ยุคย่อย ซึ่งคิดเป็นเวลาอีกเท่ากับ $9 \times 20 = 180$ ปี โดยสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีแบ่งเป็น 9 ยุคหรือ 180 ปีก็เพราะว่าทุกๆ 180 ปีโดยประมาณ ดาวเคราะห์หลายๆ ดวงในวงโคจรของระบบสุริยะนั้นจะเรียงตัวกันเกือบเป็นเส้นตรง หรือนักวิทยาศาสตร์ค้นพบแล้วเรียกว่า **Jupiter Effect** ซึ่งจะตรงกับการครบรอบ 1 รอบวัฏจักรของฮวงจุ้ยหรือ 9 ยุคครบนั่นเอง

ภาพจำลองการเรียงตัวกันทั้งหมดของดาวเคราะห์ ภาพจาก www.gotogalaxy.ob.tc/page11.html

จากการที่แรงดึงดูดของดวงที่เปลี่ยนไปโดยเฉพาะดาวพฤหัสบดีที่มีมวลใหญ่สุดและดาวเสาร์ที่มีมวลใหญ่รองลงมานั้นทำให้พลังงานทางฮวงจุ้ยเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย สิ่งเหล่านี้แหละที่เป็นสาเหตุให้การจัดฮวงจุ้ยนั้นไม่สามารถเจริญรุ่งเรืองข้ามยุคได้หลายยุคโดยมีการปรับเปลี่ยนแก้ไขภายหลังอีก